

11 feb—10 apr 2016

Spending Quality Time With My Quantified Self

Kate Cooper, Momu & No Es, Alexandra Navratil,
Anni Puolakka, Jenna Sutela, Miloš Trakilović,
Maki Ueda, Amy Suo Wu, Anna Zett

Door / by Niekolaas Johannes Lekkerkerk & Jesse van Oosten

Donderdag 11 februari 2016. Slaap 5u. Gewicht 59,6 kg. Aantal stappen 5431. Gezondheidsstatus 72%. Stresslevel 58%. Glazen water 0. Dagen geleefd 10.842. Huidige stemming: gespannen.

Digitale technologie raakt steeds nauwer verbonden met ons dagelijks leven. Aan de hand van draagbare meetapparatuur en digitale extensies verzamelen we informatie over onze gezondheid, condities en prestaties. Hierdoor is het menselijk lichaam steeds vaker en intensiever verweven met digitale media en de daaraan gekoppelde logica van codes en algoritmen die sturend is binnen de geavanceerd-kapitalistische samenleving. De invloed van het digitale is niet langer voorbehouden aan de online sfeer, maar is inmiddels diep geworteld in ons dagelijks leven,

arbeid en de lichamelijke ervaring. Deze hybride leefwereld, waarin digitale en fysieke bestaansvormen samenvallen, schetst de contouren van de tentoonstelling *Spending Quality Time With My Quantified Self*. Onze relatie met technologie wordt steeds intiemer en indringender: het meten, monitoren en polsen van de gesteldheid en gezondheid van ons lichaam, hetzij ter bescherming of versterking, lijkt een bijna obsessieve bezigheid te zijn geworden. Via data-applicaties en digitale structuren peilen en delen we voortdurend effecten en resultaten rond ons lichamelijke welzijn, waaronder sportprestaties, eetpatronen en slaapritmes, die zich afspelen in het spanningsveld tussen het oppervlak van ons lichaam, onze belevingswereld en de meer subjectieve interpretatie daarvan. In een

7

Thursday 11 February 2016. Sleep 5 hrs. Weight 59.6 kg. Number of steps 5431. Health status 72%. Stress level 58%. Glasses of water 0. Days lived 10,842. Current mood: nervous.

Digital technology is an increasingly inextricable part of our everyday lives. We use wearable monitoring devices and digital extensions to gather data about our health, condition and performance. Consequently, the human body is ever more frequently and closely connected to digital media and the associated logic of codes and algorithms that controls life in an advanced capitalist society. The influence of the digital world is no longer confined to our online activities; it is now deeply entrenched in our everyday private, working and physical lives.

This hybrid world, in which digital and physical forms of existence coincide, is the field addressed by the exhibition *Spending Quality Time with My Quantified Self*. Our relationship with technology is ever more intimate and pervasive: to preserve or enhance our sense of wellbeing, we obsessively measure, monitor and check our bodily condition and health. We constantly use apps and digital structures to gauge and share the effects and results in terms of sporting performance, eating patterns, sleep rhythms, etc. – all areas that exist between the surface of our physical being, our own perceptions and the relatively subjective interpretation of them. In a world ever more deeply permeated by calculations, data, information and software-driven infrastructures, the *'quantified self'*

SPENDING QUALITY TIME WITH MY QUANTIFIED SELF

wereld die steeds meer doordrongen is van berekeningen, data en informatie, en van door software gedreven infrastructuren, kan de *quantified self* gezien worden als symptomatisch voor ons vluchtige en versnelde besef van tijd en prioriteiten. Onze lichamen en digitale identiteiten zijn onderdeel geworden van een economie van *clicks, tracks, traces* en *likes*, waarbij machtige bedrijven en ondernemingen winst maken dankzij de content en data die gebruikers van *user generated* platforms eigenhandig genereren.

Het is de vraag of deze binaire wisselwerking tussen het menselijk lichaam en digitale technologie daadwerkelijk bijdraagt aan meer kwalitatieve levensvormen, een verhoogde staat van welzijn en een meer inzichtelijke

en bestendige identiteitsvorming. Digitale extensies en protheses van het lichaam bieden vaak een uitkomst voor meetbare facetten van het dagelijks bestaan, maar welke domeinen liggen er besloten buiten de kaders van het kwantificeerbare en codificeerbare? De groepstentoonstelling *Spending Quality Time With My Quantified Self* presenteert een aantal artistieke posities waarin het menszijn, het lichaam-in-wording en het lijf waarmee we onlosmakelijk verbonden zijn verder worden onderzocht, in relatie tot de technologische en economische systemen waar wij deel van uitmaken. De deelnemende kunstenaars suggereren vormen van welzijn, identiteitsvorming en zelfrealisatie die ontsnappen aan de hardnekkige imperatief van het constant presteren onder tijdsdruk,

8

can be seen as symptomatic of our cursory and speeded-up sense of time and priorities. Our bodies and digital identities have become part of an economy of clicks, tracks, traces and likes, in which powerful public and private corporations turn the content and data voluntarily placed on user-generated content platforms into financial profit.

The question is whether this binary interaction between the human body and digital technology effectively results in more insightful and qualitative self-knowledge and identity-formation. Digital extensions and protheses for the human body often offer solutions for measurable facets

of day-to-day existence, but what areas lie beyond the borders of the quantifiable and codifiable? *Spending Quality Time with My Quantified Self* is a group exhibition presenting a number of artistic positions in which the human condition, bodily development and the physical body to which we are inescapably bound are explored in relation to the technological and economic systems of which

op zoek naar domeinen voorbij de *performance index*.

Het lijkt tegenwoordig steeds minder steekhoudend te zijn om te spreken over een grens tussen het virtuele en fysieke domein. Digitale processen

zijn alomtegenwoordig en diepgevoerteld in de structuur van onze dagelijkse leef- en werkpraktijk. Kunstenaarsduo Momu & No Es haakt met de video-installatie *Highway* in op dit gegeven door een digitaal parallel universum te presenteren waarin het

9

they are part. The participating artists suggest forms of wellbeing, identity construction and self-realisation that escape the persistent imperative of constant performance under time pressure, in search of areas that transcend the performance index.

These days it seems ever more difficult to distinguish between the virtual and physical worlds. Digital processes are ubiquitous and deeply entrenched in the structure of our everyday private and working lives. Artist duo Momu & No Es zero in on this fact in their video installation *Highway*, which presents a parallel digital universe in which there is no longer any distinction between tangible and digital reality. In a similar way, Miloš Trakilović examines the interrelationship between the digital

world and the human body. For this exhibition, he has developed a series of prints and a lecture performance that uses a number of exercises based on military manoeuvres and a story of an escape over a mountain range to examine the limitations and dimensions of the human body.

In this ambiguous hybrid world, the human body is part of a network connecting it to its environment. Jenna Sutela explores this relationship in her science fiction video essay *When You Moved*, which looks at the frictions between technological and bodily time and experience. The video explores the various ways in which we subject our way our life to technology and how, as a result, the body develops an increasingly isolated and passive relationship to its

onderscheid tussen de tastbare realiteit en het digitale komt te vervallen. Op een soortgelijke manier kijkt Miloš Trakilović naar de verwevenheid tussen het digitale en het menselijke lichaam. Voor de tentoonstelling ontwikkelde Trakilović een serie prints en een performance-lezing, waarin hij aan de hand van een aantal oefeningen gebaseerd op militaire manoeuvres en een verhaal over een vlucht over een bergketen, ingaat op de restricties en dimensies van het menselijk lichaam.

In deze ambigue en hybride leefwereld staat het menselijk lichaam op een genetwerkte manier in relatie met de omgeving. Jenna Sutela onderzoekt deze relatie in het sciencefiction video-essay *When You Moved*, en kijkt naar de fricties tussen de tijd en

ervaring van het menselijk lichaam en die van technologie. De video gaat in op de verschillende manieren waarop de mens zijn gewoonten onderwerpt aan technologie, en hoe het lichaam zo een steeds geïsoleerdere en passievere relatie ontwikkelt met de omgeving. Op vergelijkbare wijze stelt Kate Cooper met de installatie *Experiments in Absorption* de vraag wat het betekent ondergedompeld te zijn in een omgeving, een materie, of andermans emoties. Alexandra Navratil reflecteert in het videowerk *Revitalise* op normen uit de ergonomie en thermodynamica voor het optimaal functioneren van het menselijk lichaam tijdens werksituaties. Geurkustenaar Maki Ueda verkent een domein van het lichaam dat juist niet gedigitaliseerd kan worden, en heeft een installatie ontwikkeld waarin zij

het fenomeen zweet en de verschillende typen menselijke lichaamsgeuren probeert te indexeren – een subjectief domein dat zich niet laat vangen in statistieken en digitale gegevens.

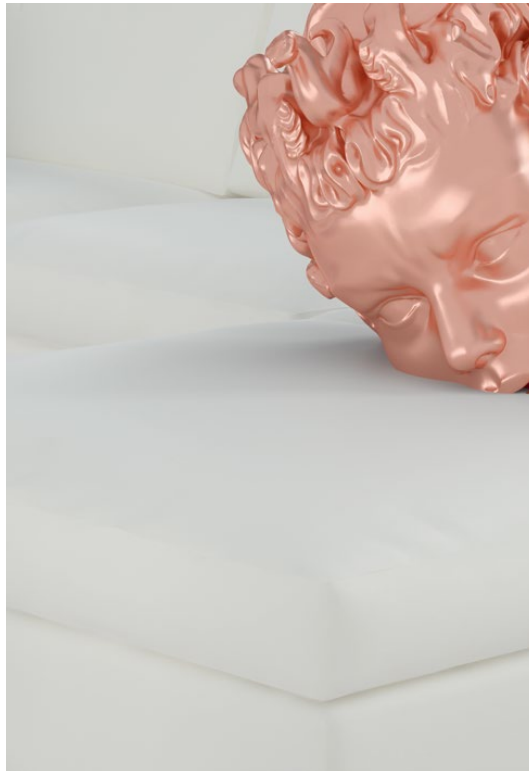
Niet alleen de weefsels van het menselijk bestaan, maar ook de manier waarop we daarover communiceren wordt beïnvloed door technologie. In deze gefragmenteerde tijd waarin geschreven taal steeds vaker wordt aangevuld met beeldmateriaal of aangepaste vormen van communicatie, zoals emoticons, richt Amy Suo Wu zich met haar onderzoek *TLTRNW (Too Long To Read And Write)* op de wijze waarop wij onszelf door middel van taal een identiteit aanmeten, en hoe deze door technologie wordt beïnvloed. Ook gesproken

taal blijft niet vrij van codificatie. Het geluidswerk *Text-to-Speech* van Anna Zett legt zich toe op de gestandaardiseerde, universele taal van tekst-naar-spraaksoftware (vaak gebruikt voor voice-overs) waarbij de stem autonoom bestaat, zonder de aanwezigheid van het menselijk lichaam. Kunstenaars Anni Puolakka & Jenna Sutela verkennen binnen hun geluidsessay en installatie *Attention Spa* niet-traceerbare en niet-codificeerbare vormen van taal. Omgeven door water onderzoeken zij de situatie vanuit een technologisch, materieel en onderling verbonden perspectief, met een focus op het zintuiglijke en niet-kwantificeerbare.

Jesse van Oosten is curator bij TENT.
Niekolaas Johannes Lekkerkerk is TENT Curatorial Fellow 2015.

10

surroundings. In a similar way, Kate Cooper's installation *Experiments in Absorption* raises the question of what it means to be immersed in an environment, a material, or someone else's emotions. Meanwhile, in her video artwork *Revitalise*, Alexandra Navratil reflects on how ergonomic and thermodynamic norms affect the performance of the human body in working situations. Olfactory artist Maki Ueda, on the other hand, explores an area of bodily experience that escapes digitalisation: she has devised an installation that attempts to index the phenomenon of sweat and the various types of human body odour – a subjective area that cannot be captured in statistics or digital data.

Technology influences not only the fabric of human existence, but also the way we communicate about it. In this era of fragmentation, in which written language is increasingly being supplemented by visuals or specially adapted forms of communication such as emoticons, graphic designer and artist Amy Suo Wu's *TLTRNW (Too Long To Read And Write)* project focuses on the way we use language to assume an identity and how that identity is influenced by technology. Spoken language does not escape codification either. Anna Zett's *Text-to-Speech* sound piece is devoted to the standardised, universal language of text-to-speech software (often used for voice-overs), in which the voice has an autonomous existence, independent of the human body. Artists Anni Puolakka & Jenna

Sutela use their audio essay and installation *Attention Spa* to explore untraceable and uncodifiable forms of language. Immersed in water, they examine their situation from a technological, material and interconnected perspective, with a particular focus on the sensory and non-quantifiable.

Jesse van Oosten is curator at TENT.
Niekolaas Johannes Lekkerkerk is TENT Curatorial Fellow 2015.

Images:
Momu & No Es, *Highway* (video still), 2014
Jenna Sutela, *When You Moved*, 2014
Kate Cooper, *Experiments in Absorption*, 2015
Image courtesy of kunstenaar / the artist en / and Neumeister Bar-Am

11